

SOM HUND SOM KATT 1
SID 5-8

Sätt tillbaka meningarna. Skriv bara de första tre orden.

- Aldrig kommer jag att göra det.**
- Den första gången jag såg dig i verkligheten.**
- Det blev en romantisk komedi i verkligheten.**
- Hur vet du det? svarade jag.**
- Jag hade sett bilder på dig.**
- Men jag hörde dig inte.**

Inte som om du var arg eller att något hade hänt, bara helt lugnt sa du det. Du vände inte bort blicken heller, såg rakt in i mina ögon och sa: Jag hatar dig.

_____

Du suckade och skakade på huvudet igen. Liksom uppgivet som om du var en vuxen och jag ett litet barn, som inte fattade något självklart. Sedan vände du mig ryggen och gick iväg. Så var vårt första möte. _____

Ibland låg jag vaken på natten och lyssnade. Låg alldeles stilla och försökte höra dig andas på andra sidan väggen. Jag vet att din säng står där. Om inte väggen fanns hade jag kunnat sträcka ut armen och röra vid dig. _____

Min mamma träffade din pappa på ett café. Hon satt ensam och fikade och han stod där och frågade om stolen mitt emot var ledig. Hon mötte honom och träffade honom mer och mer. Oftare och oftare. _____

Jag hade sett henne le för sig själv, hört henne skratta i telefon. Välja kläder framför spegeln, sminka sig. Varför skulle jag önska att hon fortsatte sörja? Varför skulle jag vilja ha en olycklig mamma? Som om jag skulle glömma pappa. Min enda pappa. _____

Men det blev annorlunda när mamma sa att vi skulle flytta samman. Att du och din pappa skulle flytta in i vårt hus. Ja, jag visste att du fanns förstås. Att du var två år äldre än jag. Att du skulle börja på min skola. _____

SOM HUND SOM KATT 1
SID 5-8

Hur vet du det? svarade jag.

Den första gången jag såg dig i verkligheten.

Men jag hörde dig inte.

Det blev en romantisk komedi i verkligheten.

Aldrig kommer jag att göra det.

Jag hade sett bilder på dig.